

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/23/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202474
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202474.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): K. B., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, B., zastúpený: SVITOK a spol., s.r.o., advokátska kancelária, Tomášikova 23/C, Bratislava, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Bratislave, Radlinského 6, Bratislava, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/253/2016 zo dňa 18. januára 2018, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 1S/253/2016-55 zo dňa 18. januára 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Dňa 19.9.2016 vydal riaditeľ Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave pod č. CPBA-OP-2016/002638-005 služobné hodnotenie príslušníka Hasičského a záchranného zboru ppráp. K. B., postupujúc podľa § 40 ods. 5 písm. a/ zákona č. 315/2001 Z.z. o Hasičskom a záchrannom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 315/2001 Z.z.“), so záverom, že hodnotený žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v Hasičskom a záchrannom zbore. V poučení k tomuto rozhodnutiu sa uvádza, že proti nemu možno podať odvolanie písomne do 15 dní odo dňa jeho oznámenia u riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave s tým, že podanie odvolania má odkladný účinok. Služobné hodnotenie prevzal žalobca dňa 23.09.2016, čo potvrdil svojim podpisom na výtlačku č. 2 tohto rozhodnutia.

2. Dňa 6.10.2016 podal žalobca osobne do podateľne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Hasičského a záchranného zboru, odvolanie proti služobnému hodnoteniu, pričom ho adresoval „do rúk Krajského riaditeľstva HaZZ Bratislava, Radlinského 6, Bratislava“. Listom zo dňa 11.10.2016 predseda poradnej odvolacej komisie Prezídia Hasičského a záchranného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky podľa § 144 zákona č. 315/2001 Z.z. postúpil odvolanie žalobcu riaditeľovi Krajského

riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave. Ten vzápätí listom zo dňa 12.10.2016 postúpil predmetné odvolanie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Prezídiu Hasičského a záchranného zboru v zmysle § 154a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. s tým, že odvolaniu žalobcu nevyhovel.

3. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Hasičského a záchranného zboru oznámením zo dňa 19.10.2016 adresovaným žalovanému a zaslaným na vedomie žalobcu vybavilo odvolanie žalobcu proti služobnému hodnoteniu ako oneskorene podané, pričom konštatovalo, že z poučenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí aj z označenia prijímateľa podaného odvolania je zrejmé, že žalobca vedel o tom, kam je odvolanie potrebné podať, aby nastali jeho právne účinky podľa zákona č. 315/2001 Z.z., no z vlastnej vôle tak neurobil. Nakoľko lehota na podanie odvolania na príslušnom orgáne, ktorým bolo Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Bratislave, uplynula dňa 10.10.2016, považuje sa odvolanie postúpené žalovanému Prezídiom Hasičského a záchranného zboru dňa 11.10.2016 za podané oneskorene. Odvolací orgán konštatoval, že žalobca sa vedome a dobrovoľne vystavil riziku oneskorene podaného odvolania, keď ho podal osobne na nepríslušnom orgáne, hoci v samotnom texte odvolania uvádza, že ho podáva včas a v zákonnej lehote. Prezident Hasičského a záchranného zboru ako odvolací orgán tiež v oznámení uviedol, že podľa § 154 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z. preskúmal napadnuté rozhodnutie i proces, ktorý mu predchádzal a nenašiel zákonný dôvod na obnovu konania, ani na zmenu alebo zrušenie predmetného rozhodnutia mimo odvolacieho konania (§ 156, § 157 zákona č. 315/2001 Z.z.).

4. Dňa 20.10.2016 bolo vystavené potvrdenie žalovaného podľa § 63 ods. 1 písm. h/ a ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. o tom, že služobný pomer žalobcu v štátnej službe príslušníka Hasičského a záchranného zboru končí dňom 10.10.2016 a to na základe nadobudnutia právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že príslušník nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere. Potvrdenie bolo žalobcovi doručené osobne dňa 22.10.2016.

II.

Konanie pred krajským súdom

5. Proti potvrdeniu riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave zo dňa 20.10.2016 o skončení služobného pomeru žalobcu v štátnej službe dňom 10.10.2016 podal žalobca dňa 10.11.2016 všeobecnú správnu žalobu proti opatreniu orgánu verejnej správy a navrhol napadnuté potvrdenie zrušiť a priznať žalobcovi náhradu trov konania. V žalobe namietal, že rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru o vydaní služobného hodnotenia zo dňa 19.09.2016 nie je vydané služobným úradom žalobcu v zmysle § 41 ods. 1 a § 13 ods. 3 zákona č. 315/2001 Z.z. a preto služobné hodnotenie je nulitým správnym aktom z dôvodu nedostatku právomoci žalovaného na vydanie takéhoto rozhodnutia.

6. Žalobca ďalej v žalobe tvrdil, že odvolanie proti služobnému hodnoteniu doručil do podateľne Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na Drieňovej 22 v Bratislave dňa 06.10.2016 v rámci 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, čím naplnil podmienky riadneho a včasného odvolania v zmysle § 184 ods. 4 a § 13 ods. 3 písm. a/ zákona č. 315/2001 Z.z. Bol preto toho názoru, že jeho služobný pomer nemohol skončiť nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia v dôsledku márneho uplynutia lehoty na odvolanie, ako to konštatoval žalovaný. Tvrdil ďalej, že odvolanie podal v podateľni služobného úradu aj v súlade s obvyklou praxou u žalovaného, keďže v minulosti žalovaný vo viacerých konaniach akceptoval dodržanie lehoty na podanie odvolania alebo námietok, aj keď tieto boli podané na služobný orgán, ktorý nie je vecne alebo miestne príslušný vo veci rozhodnúť. Citoval z rozhodnutia prezidenta Hasičského a záchranného zboru č. PHZ-KA4-2015/001267 zo dňa 10.06.2015 (strana 2) a z rozhodnutia riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave č. CPBA-OP-2016/002638-005 zo dňa 19.9.2016 (strana 22). Poukázal tiež na písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 12.10.2016 v prejednávacom prípade, v ktorom krajské riaditeľstvo akceptovalo odvolanie žalobcu ako riadne podané v 15-dňovej lehote a preskúmalo jeho obsah s výsledkom, že „riaditeľ Krajského riaditeľstva HaZZ v Bratislave odvolaniu nevyhovel ...“ a predložil vec odvolaciemu orgánu. Odvolací orgán však prehlásil odvolanie za oneskorené, čím sa vyhol povinnosti vecne prerokovať odvolanie v

poradnej odvolacej komisii, pričom v oznámení zo dňa 19.10.2016 uviedol, že ho „v súlade s § 154 ods. 9 preskúmal a nenašiel zákonný dôvod na obnovu konania, ani na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 157 zákona“.

7. Uznesením zo dňa 18.01.2018 krajský súd odmietol správnu žalobu a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia konštatoval, že potvrdenie o skončení služobného pomeru podľa § 63 ods. 2 zákona č. 315/2001 Z.z. predstavuje deklaratórny právny akt, ktorý nezakladá, nemení ani nezrušuje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a nemá ani povahu opatrenia, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby dotknuté. Uviedol, že v danom prípade potvrdenie o skončení služobného pomeru deklaruje skutočnosť, že služobný pomer sa skončil zo zákona podľa § 59 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 63 ods. 1 písm. h/ zákona č. 315/2001 Z.z.

8. Skutočnosťou, na základe ktorej došlo k zániku služobného pomeru žalobcu teda podľa krajského súdu nemohlo byť vydanie napadnutého potvrdenia, ale zákonom predpokladaná skutočnosť, ktorou je nadobudnutie právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že príslušník nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere. Táto skutočnosť nebola nijakým spôsobom dotknutá vydaným potvrdením, podmienená však bola spôsobom vybavenia administratívneho konania pred odvolacím orgánom. Povahu rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby malo v danom prípade služobné hodnotenie a rozhodnutie odvolacieho orgánu o odvolaní proti služobnému hodnoteniu, hoci nemalo všetky formálne náležitosti rozhodnutia, keďže to § 154a zákona č. 315/2001 Z.z. nevyžaduje.

9. Správny súd pokračoval, že v danej veci nejde o situáciu, kedy by nebolo možné domáhať sa súdnej ochrany proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy inak ako napadnutím právneho úkonu, s ktorým zákon nespája žiadne konštitutívne účinky, čo do zmeny právneho postavenia žalobcu. Mal za to, že žalobca bol oprávnený podať v zákonnej lehote správnu žalobu proti konštitutívnym rozhodnutiam vydaným v administratívnom konaní o jeho služobnom pomere. Žalobca tak v zákonnej lehote neurobil a namiesto toho napadol správny akt, ktorý nemá povahu rozhodnutia o právach a ktorého zrušenie správnym súdom nemôže spôsobiť zmenu právneho stavu vytvoreného inou právnou skutočnosťou, ktorou bolo nadobudnutie právoplatnosti služobného hodnotenia po tom, ako nebolo vyhovené odvolaniu žalobcu proti predmetnému služobnému hodnoteniu. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že napadnuté potvrdenie o skončení služobného pomeru nemá povahu rozhodnutia alebo opatrenia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej či právnickej osoby a preto jeho preskúmanie správnym súdom nie je v zmysle § 7 písm. b/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) možné. Preto postupoval krajský súd podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. a správnu žalobu ako neprípustnú odmietol.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu / stanovisko žalovaného

10. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“ alebo „kasačný súd“) z dôvodu, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu opráva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a že podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/, j/ S.s.p.).

11. V odôvodnení sťažnostných bodov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu vo veci sp.zn. 5Sžo/2/2012 zo dňa 29.02.2012, v ktorom súd podľa sťažovateľa konštatoval, že potvrdenie deklarujúce skončenie služobného pomeru na základe skutočnosti predpokladanej zákonom podľa § 63 zákona č. 315/2001 Z.z. podlieha súdnemu prieskumu na základe žaloby v dvojmesačnej lehote podľa § 250b ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“). Poukázal na to, že Najvyšší

súd sa v uvedenej veci odvolal i na odporúčanie Rady Európy (89) 8, podľa ktorého „termín správny akt znamená v súlade s Rezolúciou (77) 31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje do práv, slobôd alebo záujmov osôb“. Podľa sťažovateľa potvrdenie riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru v Bratislave o skončení služobného pomeru žalobcu preto podlieha prieskumu jeho zákonnosti v správnom súdnictve. Mal za to, že odmietnutím žaloby krajský súd porušil právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces podľa § 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedených dôvodov navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

12. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na tom, že služobný pomer sťažovateľa skončil podľa § 63 ods. 1 písm. h/ zákona č. 315/2001 Z.z. nadobudnutím právoplatnosti služobného hodnotenia, pričom v prípade sťažovateľa posledný deň márne uplynutej lehoty na podanie odvolania proti služobnému hodnoteniu bol deň 10.10.2016.

13. Žalovaný uviedol, že v prípade rozhodnutia Najvyššieho súdu, na ktoré v kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal, skončil služobný pomer príslušníka až vydaním potvrdenia, hoci na základe skutočností predpokladanej zákonom podľa § 63 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/2001 Z.z. mal skončiť už skôr. V posudzovanom prípade však skutočnosť, že sťažovateľovi bolo dodatočne dňa 20.10.2016 vystavené oznámenie o skončení služobného pomeru s uvedením dátumu skončenia 10.10.2016 nemení nič na skutočnosti, že jeho služobný pomer skončil 10.10.2016, pričom vyhotovenie potvrdenia je len formálny úkon pre naplnenie litery zákona. Preto krajský súd nemal podľa žalovaného inú možnosť ako odmietnuť žalobu ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p.. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Právne závery kasačného súdu

14. Senát Najvyššieho súdu konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je dôvodná. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu.

15. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd posúdil vec po právnej stránke správne, keď konštatoval, že potvrdenie o skončení služobného pomeru sťažovateľa nie je možné preskúmať, pretože tento správny akt nezasahuje do práv, právom chránených záujmov a povinností sťažovateľa, ďalej či bolo odmietnutie správnej žaloby z tohto dôvodu v súlade so zákonom a či sa krajský súd odklonil od rozhodovacej praxe kasačného súdu, za ktorú sťažovateľ zrejme považoval rozhodnutie vo veci sp.zn. 5Sžo/2/2012 zo dňa 29.02.2012. Žiadnu osobitnú argumentáciu k namietanému porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol.

16. Kasačný súd poukazuje na to, že zákon č. 315/2001 Z.z. v ustanovení § 63 ods. 1 upravuje niekoľko prípadov skončenia služobného pomeru príslušníka Hasičského a záchranného zboru na základe zákona. K skončeniu služobného pomeru v týchto prípadoch dochádza okamihom, kedy nastane právna skutočnosť, s ktorou zákon takýto následok spája. Vo všetkých situáciách upravených v § 63 ods. 1 zákona č. 315/2001 Z.z. je služobný úrad povinný vydať príslušníkovi potvrdenie o skončení služobného pomeru s uvedením dňa, ktorým sa služobný pomer skončil a dôvodu skončenia. Toto potvrdenie je správnym aktom, ktorým služobný úrad formálne deklaruje, že určeným dňom nastala právna skutočnosť, ktorá je právnym dôvodom skončenia služobného pomeru.

Podľa § 63 ods. písm. h/ zákona č. 315/2001 Z.z. v relevantnom znení služobný pomer príslušníka sa skončí dňom nadobudnutia právoplatnosti služobného hodnotenia so záverom, že príslušník nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere.

Podľa ods. 2 písomné potvrdenie o skončení služobného pomeru na základe zákona obsahuje deň, ktorým sa služobný pomer skončil, a dôvod skončenia služobného pomeru.

17. Pokiaľ je touto skutočnosťou právoplatnosť služobného hodnotenia príslušníka so záverom, že nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v zbere, je na dotknutom príslušníkovi, ak s takýmto služobným hodnotením nesúhlasí, aby v zákonom predpísanom postupe napadol služobné hodnotenie odvolaním, o ktorom rozhoduje nadriadený odvolací orgán. Akonáhle je o podanom odvolaní rozhodnuté, stáva sa právoplatné služobné hodnotenie s uvedeným záverom právnym dôvodom skočenia služobného pomeru. Konečné rozhodnutie odvolacieho orgánu vo veci služobného hodnotenia je dotknutý príslušník zboru oprávnený napadnúť správnu žalobou na príslušnom krajskom súde.

18. Kasačný súd je toho názoru, že ak by bolo v prípade sťažovateľa preskúmané jeho služobné hodnotenie v odvolacom správnom konaní, potom by bolo možné súhlasiť s krajským súdom, že následne vydané potvrdenie o skončení služobného pomeru sa nedotýka práv, právom chránených záujmov a povinností príslušníka zboru, keďže svoje námietky proti služobnému hodnoteniu mohol a mal uplatniť v konaniach, ktorých je služobné hodnotenie predmetom. V prejednávanom prípade však z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že sťažovateľ podal odvolanie proti služobnému hodnoteniu v rámci zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty. Podal ho však nie u žalovaného ako správneho orgánu prvého stupňa, ale do podateľne odvolacieho správneho orgánu (Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Prezídiu Hasičského a záchranného zboru). Ten ho odstúpil žalovanému, avšak až jeden deň po uplynutí odvolacej lehoty, aby ho po opätovnom predložení veci na rozhodnutie správnym orgánom prvého stupňa vyhodnotil neformálnym oznámením zo dňa 19.10.2016 ako oneskorene podané.

19. Z obsahu kasačnej sťažnosti je zrejmé, že spornou medzi účastníkmi zostala predovšetkým otázka, či služobné hodnotenie nadobudlo právoplatnosť alebo nie, teda či nastala právna skutočnosť uvedené v § 63 ods. 1 písm. h/ zákona č. 315/2001 Z.z., s ktorou je spojené skončenie služobného pomeru. Práve o túto spornú otázku sa opiera žalovaný v potvrdení o skončení služobného pomeru, keď deklaruje, že dňom právoplatnosti služobného hodnotenia je deň 10.10.2016, ktorý bol posledným dňom podľa jeho názoru márne uplynutej lehoty na podanie odvolania. Sťažovateľ však naďalej tvrdí, že odvolanie podal včas a služobné hodnotenie nie je právoplatné, pričom s týmito tvrdeniami sa doposiaľ žiaden správny ani súdny orgán nevysporiadal. Za týchto okolností je kasačný súd tej mienky, že žalobou napadnuté potvrdenie je nutné považovať za opatrenie orgánu verejnej správy s povahou rozhodnutia, ktorým sú práva, právom chránené záujmy a povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

20. Kasačný súd je toho názoru, že sťažovateľ mohol napadnúť správnu žalobou aj oznámenie zo dňa 19.10.2016 o tom, že odvolanie sťažovateľa je oneskorené a týmto spôsobom podrobiť súdnemu prieskumu záver Prezídia Hasičského a záchranného zboru o nedodržaní odvolacej lehoty. Kasačný súd však zároveň nevidí legitímny dôvod, prečo by s rovnakou argumentáciou sťažovateľ nemohol podať správnu žalobu i proti potvrdeniu o skončení služobného pomeru, hoci ide o opatrenie orgánu verejnej správy deklarujúce skutočnosť, ktorá nastala zo zákona. Takú istú povahu deklaratórneho aktu, ktorý nezakladá žiadne práva a povinnosti, má totiž aj oznámenie o oneskorenom podaní odvolania, ktoré však podľa mienky krajského súdu bolo tým aktom, ktorý mohol a mal sťažovateľ napadnúť správnu žalobou. V tejto súvislosti kasačný súd považuje za potrebné podotknúť, že spomenuté oznámenie nemá formálne náležitosti rozhodnutia a rovnako ako potvrdenie o skončení služobného pomeru neobsahuje poučenie o možnosti podrobiť ho súdnemu preskúmaniu na základe správnej žaloby. Krajský súd nevysvetlil, na základe čoho bolo možné od sťažovateľa rozumne očakávať podanie správnej žaloby proti oznámeniu, nie však proti potvrdeniu.

21. Kasačný súd je tej mienky, že ak zákon pripúšťa viacero spôsobov ochrany individuálnych práv prostredníctvom správnej žaloby a účastník sa rozhodne pre niektorý z nich, nemožno jeho správnu žalobu odmietnuť len preto, že podľa názoru súdu mohol zvoliť iný zo spôsobov ochrany svojich práv (m. m. uznesenie Najvyššieho súdu 27.03.2018 sp.zn. 1Sžk/16/2017, bod 25). Takýto výklad relevantného práva zodpovedá široko koncipovanému ústavnému právu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a najmä úlohe správnych súdov, ktorou je predovšetkým

ochrana práv alebo právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ako aj základným princípom konania pred správnymi súdmi, ktoré má byť jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 2 ods. 1, § 5 ods. 2 S.s.p.).

22. Pokiaľ ide o právny dôvod neprípustnosti správnej žaloby, o ktorý krajský súd oprel svoje rozhodnutie o jej odmietnutí, poukazuje kasačný súd na to, že potvrdenie o skončení služobného pomeru sa svojou povahou zjavne ani nepribližuje rozhodnutiam alebo opatreniam organizačnej povahy, alebo rozhodnutiam a opatreniam upravujúcim vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ktoré Správny súdny poriadok uvádza v § 7 písm. b/ ako príklady správnych aktov verejnej správy, proti ktorým je správna žaloba neprípustná.

23. Z uvedených dôvodov je kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd po právnej stránke nesprávne vyhodnotil otázku neprípustnosti správnej žaloby proti potvrdeniu o skončení služobného pomeru sťažovateľa a preto ju odmietol nezákonne.

24. K otázke namietaného odklonu rozsudku krajského súdu od rozhodovacej praxe kasačného súdu zaujal senát názor, že v prípade, na ktorý sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal, sa kasačný súd venoval predovšetkým otázke včasnosti podania žaloby proti potvrdeniu o skončení služobného pomeru, nie jej prípustnosti. Potvrdenie sa navyše opieralo o iný právny dôvod, iné rozhodujúce skutkové i právne okolnosti a najmä kasačný súd v spomenutom prípade rozhodoval v prostredí zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, ktorý bol s účinnosťou 01.07.2016 nahradený v časti týkajúcej sa správneho súdnictva Správnym súdnym poriadkom. Odklon od rozhodovacej praxe kasačného súdu preto nebolo možné konštatovať, najmä však táto otázka nebola z vyššie opísaných dôvodov pri celkovom posúdení žalobcovej veci rozhodujúca.

25. Vzhľadom na uvedené kasačný súd postupoval podľa § 462 ods. 1 S.s.p. a uznesenie krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 469 S.s.p.). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vysporiadať sa so žalobnými bodmi, teda s otázkou, či služobné hodnotenia vydal na to oprávnený služobný orgán a či je treba považovať odvolanie sťažovateľa proti služobnému hodnoteniu za podané včas, alebo ide o podanie oneskorené a z akých dôvodov.

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodne v zmysle § 467 ods. 3 krajský súd.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.